

R.M. Mc Cheyne

DE TIEN MAAGDEN (3e gedeelte)

„En te middernacht geschiedde een geroep. Ziet, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet.”
(Matth. 25 : 69)

Er is iets zaligs in dat geroep te middernacht: „Ziet, de Bruidegom komt!” Het zal een vreselijke dag zijn, zelfs voor een kind van God.

Ten eerste. Alle plotselinge veranderingen zijn vreselijk. Vele mensen zijn gestorven bij het plotselinge vernemen van een blijde tijding. Hoe vreselijk en toch hoe heerlijk zal dat geroep zijn, wanneer wij zullen horen dat al onze moeite en zorgen voorbij zijn en dat de zonde niet langer in de wereld zal heersen!

Ten tweede. Het lot van onze goddeloze vrienden zal verschrikkelijk zijn. Ieder van ons heeft een goddeloze vriend, voor wiens bekering wij bidden. Wanneer dit geroep geschieden zal, dan zal het een geluid als van een klok voor hun zielen zijn, en toch, niettegenstaande dit alles, zal het een vreugdedag zijn. In Matth. 24 : 32 wordt die dag bij de zomer vergeleken. Het zal de zomer voor de ziel zijn de winter zal voorbij zijn. „Ulieden die Mijn naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen.” (Mal. 4 : 2). „En Hij zal zijn gelijk het licht des morgens, wanneer de zon opgaat, des morgens zonder wolken.” (2 Samuël 23 : 4). „Hij zal neerdalen als een regen op het nagras, als de druppelen die de aarde bevochtigen.” (Psalm 72 : 6). Maar het geroep: „*de Bruidegom komt,*” zal de bevende harten van Zijn uitverkorenen het meeste verheugen. Het zal ons herinneren aan de tijd, toen Hij ons tot de Zijnen verkoos de tijd van de liefde, toen Hij ons smeekte en zei: „gij zult voor Mij zijn en voor niemand anders.” Hem, die ons liefhad en voor ons stierf en ons beloofd heeft weder te zullen komen en ons tot Zich te nemen. „Ziet, de Bruidegom komt!” O, mijn vrienden, onderzoekt uzelf of het voor u een tijd van vreugde of van vreze wezen zal. Onbezorgde zondaar, wat zal er van u worden?

I. *De ontdekking.* „Onze lampen gaan uit.”

Een droge pit geeft soms nog een groot licht voor een tijd. Geveinsden houden dikwijls hun vroomheid tot het laatste toe vol; soms tonen zij het zelfs zeer veel. Vele dingen mogen de geveinsden doen ontwaken.

1ste. Hun toestand wordt in de prediking voorgesteld. Dikwijls wordt de leraar door God bestuurd om juist voor hen te spreken. Dikwijls spreekt het Woord zeer sterk tot hun geweten, en wij zeggen: Zeker zal deze mens dit Woord in zijn hart bewaren. Nee; het gaat spoedig voorbij.

2e. Anderen bekeerd te zien. Dikwijls zien geveinsden anderen om zich heen, die een grote verandering ondergaan. Zij zien dat zij overtuigd zijn van zonden, zich in het stof gebogen hebben, tot Jezus gebracht zijn, vol van vreugde zijn, een nieuw leven leiden en de wereld overwonnen hebben. Dit kon hun ogen openen om te zien dat hun uiterlijke bekering vals en laag is.

3e. De dood van anderen. Het moet voor de geveinsde iets zeer plechtigs zijn anderen te zien sterven. De dood ontmaskert alles en roept de ziel om voor de Alziende te verschijnen. Voorgewende overtuigingen, voorgewende genade, woorden op vroomheid gegrond, zullen dan niet helpen. Ik heb dikwijls gedacht, dat geveinsden zich zouden bekeren als zij anderen zagen sterven. En toch is dit niet zo; zij gaan voort tot het einde toe.

1. Zij hebben de naam van te leven en zij willen die niet verliezen. Zij hebben een beroep en zij willen daar niet van afgaan. Leraars zijn over hen tevreden geweest, of vrome mensen hebben hen op prijs gesteld, en zij hebben geen verlangen om dit alles op eens te verlaten. Alzo werd Judas lange tijd voor een waar discipel gehouden en hield dit tot het laatste toe vol.

2. Dikwijls bedriegen zij zichzelf. Zij hebben een inwendige kennis en een klaarheid, die zij voor genade houden. Zij hebben een soort van vroomheid, bidden in het geheim en met hun huisgezin, en zo bedriegen zij zichzelf en anderen. Maar hun lamp zal uitgaan, wanneer Christus komen zal. „Onze lampen gaan uit,” geen enkele vonk meer. Wat is de oorzaak er van?

(1) Zij hebben geen genade die in hen woont. Hun lampen gingen uit omdat zij geen olie hadden. Zij branden voor een ogenblik gelijk een droge pit, ja zelfs met een grote vlam. Maar spoedig wordt de vlam minder en de lamp gaat uit door gebrek aan olie. Dit is het geval met geveinsden. Zij hebben geen bron van olie in hun harten. De Geest Gods komt dikwijls op hen, maar woont niet in hen. Zo was het met Bileam. Zijn ogen waren geopend. Hij zag veel van de vreugde van Gods volk. Hij verlangde de dood van de oprechten te sterven maar hij had geen olie in de lamp, en zijn lamp ging uit. Zo ook met Saul. „God gaf hem een ander hart” en „de Geest van God was over hem,” maar hij had geen olie in de lamp, geen inwoning van de Geest die hem Christus deed aankleven, en zo ging zijn lamp uit. In een regenachtig jaargetijde zijn er op een land, alwaar geen bronnen noch fonteinen zijn, dikwijls plassen van water. In het begin schijnen zij groot en diep, maar zodra de zomer komt, drogen zij op en verdwijnen. Zo is het met geveinsden in deze vergadering. Velen van u hebben de Geest ontvangen gelijk Bileam en Saul, uw ogen zijn geopend geweest, u hebt ware overtuigingen, bewonderenswaardige ontdekkingen, een waar verlangen naar Christus en naar Goddelijke dingen gehad, en nog bent u er niet toe gebracht door de werking van Gods Geest om Christus aan te hangen. Ach, Uw lamp zal uitgaan en u in donkerheid laten.

Lieve vrienden! wees zeker dat er een waarachtig werk van genade in uw harten begonnen is. Bedenkt dat er gezegd is, dat de man, die zijn huis op een steenrots gebouwd had, diep groef en op de steenrots bouwde. Iedere verandering is nog geen waarachtige bekering. Van velen is het waar: „Zij keren zich, maar niet tot de Allerhoogste.” (Hos. 7 : 16). Stelt u niet tevreden door veranderd te zijn, indien u niet bekeerd zijn. Het zal u niet helpen in de grote dag.

(2) Zij moeten voor Christus verschijnen. Het is zeer gemakkelijk voor het oog van de mensen een Christen te schijnen: „De mens ziet alleen wat voor ogen is, maar God ziet het hart aan.” Zo lang als geveinsden alleen voor mensen moeten verschijnen, kunnen zij hun geveinsdheid volhouden. Zij kunnen spreken, lezen en bidden evenals Gods kinderen. Maar wanneer het geroep komt: „Ziet, de Bruidegom komt,” dan weten zij dat zij voor Christus, de Kenner van de harten, moeten verschijnen. Toen Isaï zijn zeven zonen voor het aangezicht van Samuel stelde, zo keek hij Eliab aan, en zei: „Zeker is deze voor de Heere, zijn gezalfde.” (1 Samuël 16 : 6). Maar God zei: „Ik heb hem verworpen; want het is niet gelijk de mens ziet; want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan.”

Ach, broeders! er zijn er velen onder u, die nu zonder vrees voor de mensen verschijnen, ofschoon ge voor uzelf weet dat u geen genade ontvangen hebt, dat u nooit wedergeboren bent en dat u in de zonde leeft; u kunt aan de tafel des Heeren aanzitten zonder vrees of schaamte. Maar wanneer Christus komt, dan zal uw lamp uitgaan, u zult de heerlijkheid van Zijn heilig oog niet kunnen verdragen. O, bidt dat u nu zulk een verlangen naar Christus mag hebben, dat u voor de Zoon des mensen mag kunnen bestaan als Hij komen zal!

II. *De angstige vraag: „Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit.”*

1. De geveinsden zullen dan het onderscheid zien tussen hen en de vromen. Hun lampen zullen uit zijn, maar de lampen van de ware vromen zullen helder branden. Nu denken de geveinsden, dat zij zo goed zijn als anderen. Zij denken dat er geen verschil is tussen hen en Gods volk. In die dag zullen zij erkennen dat er een grote kloof tussen hen is.

2. Zij zullen zien hoe gelukkig het is olie in hun lampen te hebben. Voor het ogenblik zien velen onder u niet in, welke behoefte zij aan genade hebben. U ziet niet in, dat u gelukkiger zou zijn door genade ontvangen te hebben. U wilt liever blijven zoals u bent. Maar in die dag zult u roepen: „Geef ons van uw olie.” In die dag zult u zien welke vrede de vromen hebben. Zij zullen onbewegelijk staan te midden van het heelal dat verloren gaat. Het bloed van Christus op hun geweten zal hun een blijvende vrede geven. U zult hun vrolijke aangezichten zien als zij het geroep horen, als zij de voetstappen van de Bruidegom, die komen moet, horen naderen; u zult hun loflied horen als zij de Heere hun Verlosser prijzen. Nu zijn de vromen arm en veracht, dikwijls in moeite, iedere morgen gekastijd, en u zou u niet bij hen willen voegen. Maar in die dag zullen zij gelijk zijn aan de parels ener kroon, gelijk de kinderen van een koning.

3. Zij zullen tot de vromen hun toevlucht nemen. Nu verachten de geveinsden de vromen, en zouden hun niets willen vragen. Wanneer een werkelijk oprecht mens u waarschuwt of u een raad geeft, dan voelt ge u beledigd. Maar in die dag zult u wanhopig

zijn, en blijde van tot iemand uw toevlucht te kunnen nemen. U zult gelukkig zijn in die dag tot vrome vrienden en leraars te kunnen gaan. U die verwonderd bent wat de mensen beweegt om tot leraars te spreken, u die de ware vromen veracht en bespot, u zult zeggen: „Geef ons van uw olie.” Heden kloppen leraars en vrome vrienden aan uw deur, en bezweren u om de olie van de genade in uw harten te doen komen. Maar in die dag zult u aan hun deur kloppen en roepen: „Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit.” O, welk een dwaasheid om te berusten in een verlangen naar genade, wanneer zelfs geveinsden dit in die vreselijke dag zullen ondervinden!

III. *De teleurstelling.* „Geenszins, opdat er misschien voor ons en voor u niet genoeg zij.”

1. Het is niet in hun macht om genade te geven. Het behaagt God om de vromen als middelen te gebruiken, maar Hij heeft hen niet tot fonteinen van genade gemaakt. „Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt, maar God heeft de wasdom gegeven. Zo is dan noch hij, die plant, iets, noch hij die nat maakt, maar God die de wasdom geeft.” (1 Kor. 3 : 6, 7). Rachel zei tot Jakob: „Geef mij kinderen, of indien niet, zo ben ik dood! Toen ontstak Jakobs toorn tegen Rachel, en hij zei: Ben ik dan in plaats van God?” (Gen. 30 : 2, 3). Zo is de genade niet in des mensen hand. „Welke niet uit den bloede, noch uit den vleze, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.” (Joh. 1 : 13). Het is dus tevergeefs dat u naar middelen uitziert om de zaligmakende genade aan uw ziel te geven. De bijl kan niets doen zonder de hand van de houthakker. De kruik, die het water draagt, is de bron niet. Het zal tevergeefs zijn als u in die vreselijke dag tot de kinderen Gods zult roepen. Ga nu tot Jezus.

De oprechten kunnen geen genade missen. De rechtvaardigen worden nauwelijks zalig. Ieder kind Gods krijgt juist zoveel genade als hij nodig heeft om behouden te worden. Zelfs nu ondervindt ieder kind Gods dat hij geen genade missen kan. Hij heeft niet te veel van de Heilige Geest om hem te helpen in het gebed, te wenen over zijn zonden en om Christus lief te hebben. In tijden van verzoeking gevoelt een gelovige niets van de werking des Heiligen Geestes. Hij heeft meer behoefte om te ontvangen dan om weg te geven. In die plechtige ure van de komst van Christus, zal hij gevoelen dat hij niets te geven heeft.

O, lieve broeders, gaat heen en koopt voor uzelf! U, die weet dat u zonder genade bent, gaat tot Jezus om genade te ontvangen, voordat het geroep gehoord zal worden. De heiligen, noch de leraars kunnen het u geven. Al onze bronnen zijn in Jezus. In Hem woont de Heilige Geest zonder mate. *Heere, neig hun harten om zelf tot U te gaan!*